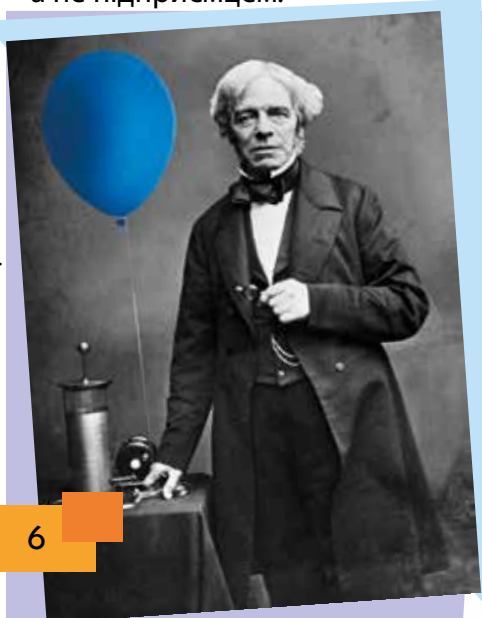

ПОВІТРЯНІ КУЛЬКИ

Історики стверджують, що розфарбовані кулі, виготовлені із сечових міхурів тварин, використовували ще стародавні греки, прикрашаючи ними помешкання напередодні урочистих церемоній.

Винахідником сучасної повітряної кульки з каучуку вважають англійського фізика та хіміка **Майкла Фарадея**. У 1824 році вчений вивчав властивості водню і спробував виготовити посудину для зберігання газу: він узяв два каучукові листи, посипав їх борошном, щоб не прилипали один до одного, склеїв по периметру, а потім наповнив воднем. Фарадей помітив, що під час наповнення мішечка воднем каучук стає прозорим і куля прагне злетіти вгору. Саме підймальна сила кулі зацікавила Фарадея, оскільки він був ученим, а не підприємцем.

Майкл Фарадей

6

Кульки із сечового міхура

Діти роздувають сечовий міхур, 1773 рік

Now, high quality Qualatex balloons: pre-priced singles, ready for checkout sales!

Стара реклама повітряних кульок

Повітряні кульки як іграшки для дітей з'явилися на англійському ринку наприкінці 1824 року завдяки **Томасу Хенкоку**, який все життя займався дослідженням каучуку. Продавалися перші кульки у вигляді комплекту для саморобного виготовлення куль, що складався з пляшки з каучуком і шприца. Вулканізовані кульки, які на відміну від куль Хенкока не боялися перепадів температури, почав випускати **Джон Ігрем** із Лондона у 1847 році. Такими були „дитячі роки” цієї іграшки.

З часом кульки з воднем набули значного поширення у Європі, особливо під час загальноміських свят. Хоча водень – газ вибухонебезпечний, до нього звикли. Так тривало до 1922 року. Тоді у США на одному зі свят якийсь жартівник заради розваги підірвав художнє оформлення сцени, що складалося з наповнених воднем кульок. Внаслідок вибуху постраждав чиновник, і тому поліція відреагувала досить оперативно: було заборонено наповнювати кульки воднем. Однак від цього рішення ніхто не постраждав – місце водню зайняв цілком безпечний гелій.

Прообраз сучасної латексної кульки створив підприємливий американець з Нової Англії у 1931 році. Хімік-технолог шинного заводу **Нейл Тайлотсон** після краху підприємства працював у власній

7

домашній лабораторії з рідким латексом. Випробовуючи примхливий замітник гуми, майбутній мільйонер занурив у латекс вирізану з картону голову кота, висушив виріб та отримав першу в історії латексну повітряну кульку. Пробна партія з 2-х тисяч кульок прикрасила вулиці Бостона до традиційного щорічного параду на День патріота 19 квітня. Новинка викликала фурор. Винахід стрімко набрав популярності, оскільки виробам із латексу можна було надавати довільну форму, і дизайнери могли створювати з кульок складні композиції на замовлення.

- Латексна повітряна куля може досягти висоти понад 5 км, де вона зазвичай замерзає і розпадається на дрібні фрагменти.
- Рекорд із запуску найбільшої кількості гелієвих кульок належить англійському Дісней-парку. 27 серпня 1994 року на презентації мультиплікаційного блокбастера „Аладдін” у небо піднялися 1 592 744 повітряні кульки.
- Найбільш об'ємна фігура з 80 тисяч повітряних кульок була створена у формі робота в Сінгапурі. Над втіленням цього грандіозного проекту 50 працівників працювали 42 години.
- Повітряна кулька чудово підсилює звуки. І деякі молоді поціновувачі класичної музики, відвідуючи концерти, притискають кулі до вух і насолоджуються тонкими відтінками звуків оркестру. Тому в деяких концертних залах окрім театральних біноклів відвідувачам пропонують і повітряні кульки.
- Скульптор із США Ларрі Мосс дуже любить повітряні кульки, використовує їх для кількох незвичайних проектів: виготовлення скульптур, відтворення копій картин відомих майстрів, створення колекцій одягу.
- Рекордсменом з польоту на повітряних кульках вважається британець Іен Ешпоул, який у 1987 році за допомогою 600 наповнених гелієм куль піднявся на висоту 11 000 футів (3 350 м). Ім'я Ешпоула занесено в Книгу рекордів Гіннеса.

Цікавинки

- У 1970 році винайшли кулі з металізованого нейлону, які вперше використали у Балеті Нью-Йорка.
- Раптовий звук кульки, яка лускає, здається налякати будь-кого, адже при цьому виникає справжній надзвуковий удар. Після виникнення у надутій кульці отвору повітря виходить назовні так швидко, що отвір росте зі швидкістю звуку в гумі, що перевищує відповідну швидкість у повітрі. Ця різниця і призводить до виникнення різкого звуку.

На фестивалі Balloonfest у США 1986 року в небо запустили 1,4 млн повітряних кульок. Але замість того, щоб полетіти вгору, через дощ усі кульки впали на землю. Це спричинило порушення дорожнього руху і значне екологічне забруднення.